

TENIS U JUGOSLAVIJI POSLIJE PRVOG SVJETSKOG RATA

Poslije Prvog svjetskog rata tenis u novostvorenoj državi Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca, kasnije Jugoslavija, naglo se razvija. Nastavlja se tradicija nastala u Crnoj Gori, Hrvatskoj, Sloveniji i Vojvodini, gdje su teniski klubovi postojali još u devetnaestom vijeku, i održavala se veća i manja teniska takmičenja.

Obnavljaju se i grade nova teniska igrališta. Osnivaju se novi klubovi u Srbiji, Sloveniji, Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Makedoniji. Pored postojećih klubova osnivaju se novi i to: ZKD, HAŠK, HŠK, Concordija, Bjelovarski sport klub, BTK Šumadija, Teniski klub Karlovac, Unitas iz Nove Gradiške, Novosadski teniski klub, Lawn teniski klub Oficirskog doma u Osijeku, nešto kasnije u Sarajevu SK Slavija, SAŠK itd.

Organizuju se razna teniska takmičenja, a prvo prvenstvo Jugoslavije za seniore seniorke 1920. godine u Zagrebu. Prvi prvak postao je Nikola Antolković, a Jela Sabljačić Christalnig kod seniorki.

Godine 1921. održano je prvo međunarodno prvenstvo Jugoslavije. Kod muškaraca pobjednik je bio Nikola Antolković, a kod žena Mira Antolković-Würth, njegova sestra.

Nagli porast teniskih klubova, kao sve veće zanimanje za tenis doprinjeli su osnivanju Teniskog saveza Jugoslavije. Osnivačka skupština Teniskog saveza Jugoslavije održana je u Zagrebu 27. avgusta 1922. godine, a osnivači su bili klubovi: ZKD, HAŠK, HŠK, Concordija, Bjelovarski sportski klub, Teniski klub Karlovac, Unitas iz Nove Gradiške, Novosadski teniski klub i Lawn teniski klub Oficirskog doma u Osijeku.

Za prvog predsjednika Teniskog saveza Jugoslavije izabran je Hinko Würth.

Teniski savez Jugoslavije ima značajnu ulogu daljem razvoju tenisa u Jugoslaviji. Godine 1923. postaje član Međunarodne teniske federacije.

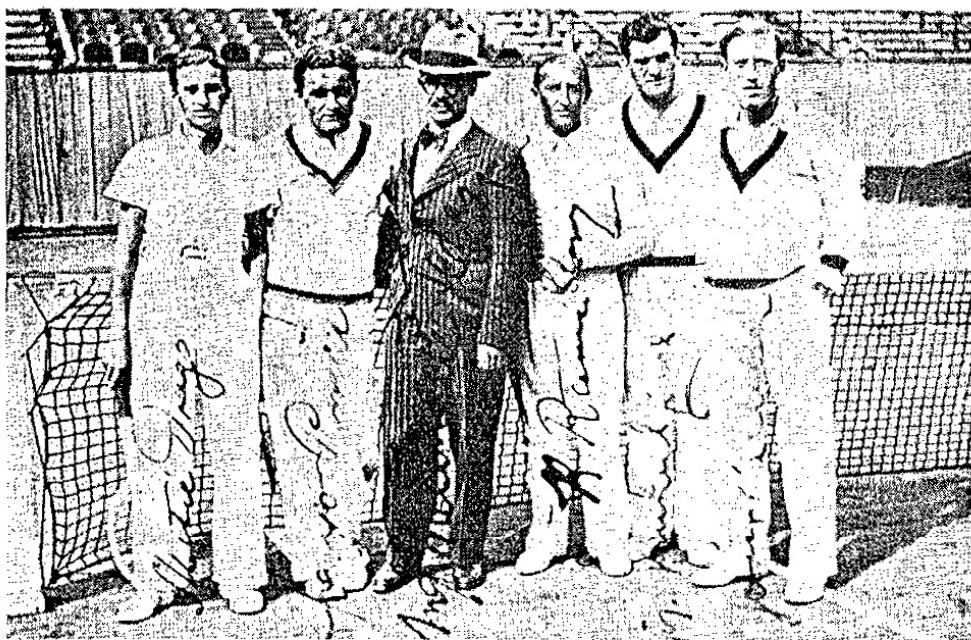
Na Olimpijskim igrama u Parizu 1924. godine Jugoslaviju predstavlja Đorđe Đundžerski iz Novog Sada. U veoma jakoj konkurenciji nije imao većeg uspjeha, ali je taj nastup značajan, jer je početak izlaska na međunarodnu scenu jugoslovenskih tenisera.

U to vrijeme na međunarodnoj sceni su dominirali Amerikanci, Francuzi, Australijanci, Čehoslovaci. Primat drže teniske legende William Tilden, braća Koželuh, Jean Borotra, Rene Lacoste, Ellsworth Vines i drugi koji su svojom igrom obilježili dvadesete do tridesetih godina ovog vijeka.

Godine 1926. Teniski savez Jugoslavije prijavljuje našu reprezentaciju za sudjelovanje u najvećem ekipnom takmičenju svijeta, Davis cupu.

Prvi nastup Jugoslavija ima u Davis cupu 1927. godine protiv Indije u Zagrebu. Pobjeđuje Indija sa 3:0. U reprezentaciji Jugoslavije su nastupili: Đorđe Đunderski i Ivan Balaš. Savezni kapiten je bio Hinko Würth. Ostali susreti zbog kiše nisu održani.

Drugi susret u Davis cupu Jugoslavija igra 1928. godine u Zagrebu protiv Finske. Taj susret gubi sa 4:1. U reprezentaciji Jugoslavije igraju: Aleksandar Popović, Aleksandar Podvinec i Franjo Schaffer. Savezni kapiten Hinko Würth.

Jedna od najuspješnijih teniskih reprezentacija Jugoslavije

Jugoslaviji je trebalo deset godina da stvori veoma jaku tenisku reprezentaciju koja je ušla u sam vrh svjetskog tenisa. U toj generaciji bili su: Franjo Kukuljević, Josip Palada, Franjo Punčec, Dragutin Mitić, Ivko Plečević, Stevan Laslo, Josip Šarić. Najviše uspjeha u Davis cupu imao je naš sastav, Franjo Punčec, Josip Palada, Dragutin Mitić i Franjo Kukuljević. Taj sastav doveo je Jugoslaviju u finale Evropske zone 1936. godine. U Finalu su izgubili od Njemačke u Zagrebu sa 3:2.

Jugoslavija je u finalu Evropske davis cup zone 1937. godine kada gubi sa 3:0 od Čehoslovačke u Pragu.

Isti sastav je u finalu Evropske zone 1938. godine. Te godine Jugoslavija gubi Njemačke sa 3:2.

U 1939. godini Jugoslavija postiže veliki uspjeh. Postaje prvak Evropske zonе pobjedivši Njemačku sa 3:2 u finalu. Igra u Međuzonskom finalu sa Australijom Bostonu od koje gubi sa 4:1.

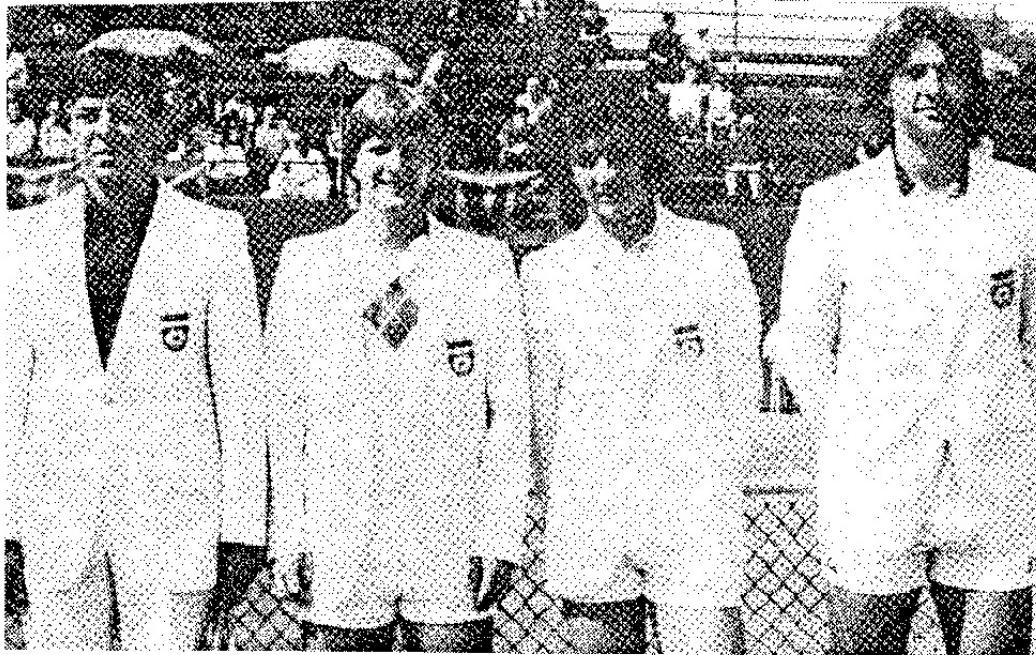
Poslije prekida zbog rata Jugoslavenska reprezentacija je ponovno na sceni 1945. godine. U grupi je sa Egiptom, Čehoslovačkom, Francuskom i Švedskom. Reprezentaciji nastupaju Josip Palada, Franjo Punčec, Dragutin Mitić, Iko Plečec. Pobjeđuju: Egipat sa 5:0, Čehoslovačku sa 3:2, Francusku sa 3:2. U finalu Jugoslavija izgubila od Švedske sa 3:2.

U 1947. godini Jugoslavija igra protiv Irske, Belgije, Južne Afrike koje dobija. U finalu gubi protiv Čehoslovačke sa 4:0. Za reprezentaciju nastupaju Josip Palada i Dragutin Mitić. Reprezentacija je ostala bez ključnog igrača Franja Punčeca koji je tada godine poslije priprema u Egiptu prešao u profesionalce i nije se više vratio u Jugoslaviju.

I narednih nekoliko godina Jugoslovenska reprezentacija postiže dosta dobitne rezultate. U finalu je 1948. godine u kojem gubi od Italije sa 3:2. Poznati teniseri polak napuštaju tenisku scenu. Dolazi nova generacija koja uspjeva održati izvjestan renom. Jugoslavije, ali dalje od drugog kola ne prelazi. To je vrijeme nastupa u reprezentaciji još u vijek Josipa Palade, Ika Panajotovića, Vladimira Petrovića, Ivka Plečevića, Milana Brankovića, Petka Milojkovića, Kamila Keretić, Stevana Laszla, Josipa Šarića, Ladislava Jageca, Zorana Petkovića, Ace Popovića, Sima Nikolića.

Šesdesetih godina Jugoslavija ima u svom sastavu svjetske asove Željka Franulovića, Boru Jovanovića, Nikolu Pilića, pored njih igraju Nikola Špear, Zoltan Ilin, Vladimir Prešecki, Dragan Savić, Srđan Jelić, Zlatko Ivančić. Međutim, iako veoma jaka reprezentacija, u njihovo vrijeme Jugoslavija ne igra značajniju ulogu u Davis cupu, gubi u prvom ili drugom kolu.

Dolaskom na scenu novih mladih igrača: Slobodana Živojinovića, Marka Ostoje, Gorana Prpića, Branka Horvata, Gorana Ivaniševića, Saša Hirstzona, Zorana Petkovića, Damira Buljevića i Brune Orešara Jugoslovenska reprezentacija se uspinje u svjetski vrh. Pobjedom nad Mađarskom 1983. godine u Zagrebu jugoslovenska reprezentacija pod vodstvom selektora Radmila Armenulića zauzima mjesto među teniskom elitom. Među šesnaest najboljih reprezentacija svijeta.

Na slici s lijeva: RADMILO ARMENULIĆ savezni kapiten, MARKO OSTOJA, GORAN PRPIĆ i SLOBODAN ŽIVOJINOVIĆ 1983. godine u Zagrebu protiv Mađarske

U grupi najboljih jugoslovenska reprezentacija ostaje sve do 1992. godine. U tom periodu veoma je značajna pobjeda nad Švedskom 1991. godine u Zagrebu. No to je i poslednji susret te generacije, jer poslije toga reprezentativci iz Hrvatske odbijaju da igraju protiv Francuske u četvrtfinalu. Oslabljena jugoslovenska reprezentacija u kojoj je od ranijeg sastava ostao samo Slobodan Živojinović gubi od Francuske sa 5:0. U reprezentaciji nastupaju pored Živojinovića, Mušketirović, Mihajlović i Đorđević, mladi igrači koji još nisu bili dorasli za velike susrete.

Zadnji susret u toj velikoj skupini Jugoslavija igra protiv Australije 31. 01. 1992. godine na Kipru. Susret je izgubljen sa 4:1.

Zbog sankcija, Jugoslavija se vraća u Davis cup takmičenje tek u proljeće 1995. godine, kada igra kvalifikacije za viši rang takmičenja u San Marinu, u grupi sa San Marinom, Beninom, Togom, Grčkom i Moldavijom. Sve susrete je reprezentacija Jugoslavije dobila i plasirala se u viši rang takmičenja. Boje Jugoslavije su branili: Bojan Vujić, Nebojša Đorđević, Nenad Zimonjić i Goran Mihajlović pod vodstvom saveznog kapitena Radmila Armenulića.